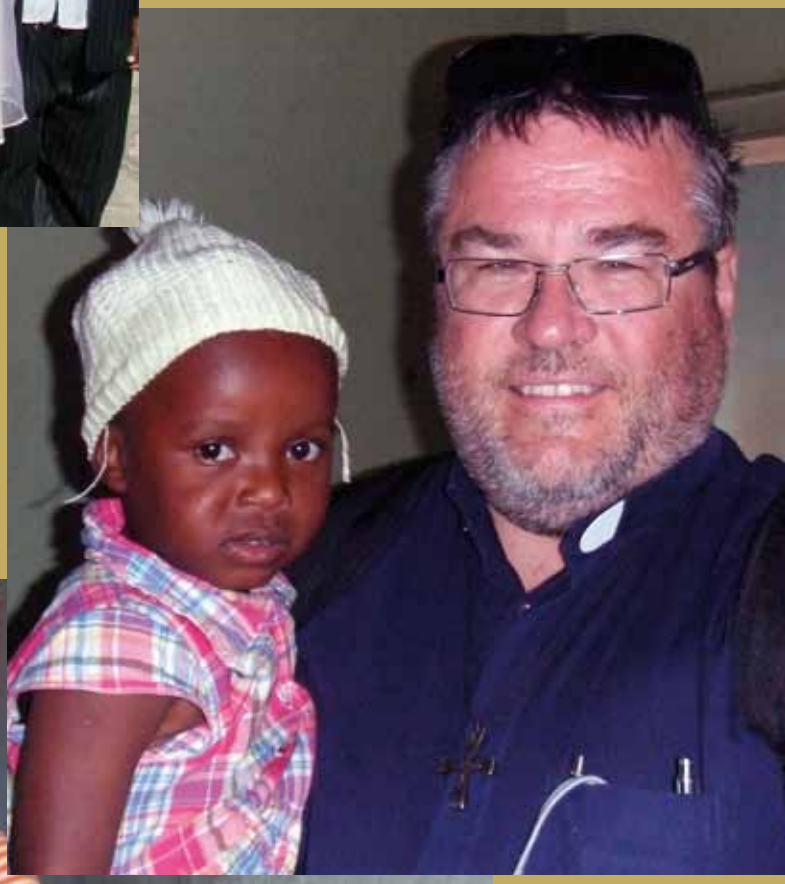

KNIVSTA PASTORAT

Höst – 11

VÄNSKAP

EN TIDNING FRÅN KNIVSTA PASTORAT

Årg 6, Nr 3 september - november 2011

INNEHÅLL

Ledaren sid 3

Samtal med kvinnor i Zimbabwe sid 4

Kyrkoåret sid 6

Konfirmander 2011 sid 8

Dop - vigsel - begravning sid 10

Hänt i pastoratet sid 11

PASTORATStidningen
innehåller information från alla församlingar i Knivsta pastorat. För utförlig information om vad som händer www.svenskakyrkan.se/knivsta

PASTORATStidningen
utkommer med fyra nummer per år, i mars, juni, september och december. Tidningen trycks i 6 200 ex, och distribueras till samtliga hushåll i Knivsta kommun

Ansvarig utgivare:
Kyrkoherde Anders Johansson

Redaktör:
Anne-Lina Sandell Janner

Redaktionskommitté:
Per Lindström, Eva Okfors, Kim Nylander

Omslagsfoto:
Eva Okfors

Grafisk form:
Anne-Lina Sandell Janner

Tryck:
TMG Sthlm

Knivsta pastorat
består av Knivsta, Alsike, Husby-Långhundra, Lagga, Vassunda och Östuna församlingar.

Kontaktinformation:
Besöksadress pastorsexpeditionen:
Häradsvägen 4, Knivsta
Postadress: Box 23, 741 21 KNIVSTA

E-post:
knivsta.pastorat@svenskakyrkan.se
telefonväxel 018 – 34 10 40
fax 018 – 34 18 32

Pastoratets plusgiro:
10 00 09 – 0

Text: Anders Johansson, mail: anders.a.johansson@svenskakyrkan.se

VÄNSKAP

Jag satte mig ned för att skriva ledaren över temat ”vänskap” och vad infinner sig? Tomhet! Av alla ämnen så varför över just detta ämne?

En bra bok för att hitta inspiration till det mesta är Bibeln, där fann jag att ordet ”vänskap” bara fanns 8 gånger i gamla hederliga 1917 års översättning. I den nya översättningen så hade man spottat upp siffran till 11 gånger. Men ordet fileo; ”att vara vän, älska” förekommer 544 gånger.

Finns det kvalitativa skillnader mellan att vara en vän och vänskap? Det handlar inte om att med mer eller mindre bristande omdöme döma kvalitén i vad vi menar med ”vän” och ”vänskap”. Vi kanske kan dela upp det i stadier ungefär som i den jude-kristna trosvärldens syn på ”himmel”, nämligen det att det finns olika grad av himlar: allt från tre nivåer (som du kan läsa i 2 kor 12:2 där Paulus rycks upp till den tredje himlen, dvs. den transcendenta nivå där Gudomen ÄR) till det mer kända ”sjunde himlen” som vi idag associerar med total lycka, men som egentligen handlar om att komma till det paradisiska tillståndet som är Gud.

Finns det olika grad av att vara vän och dessutom ett mer metafysiskt tillstånd som kan kallas vänskap? Jag är ingen språkvetare utan en enkel teolog, så jag har inte alla språkvetenskapliga svar. Men vi kan allvarligt leka med orden, det kanske finns olika grader i att vara vänner som i sin yppersta nivå är ett tillstånd av vänskap, precis som det finns olika grader av ”himmel”.

I ordbildningsläran så uppfattar jag att det att ”vänskap” handlar om det tillstånd då ordet vän blir självgenererande, ett produktivt uttryck. Att vara vän i olika grader handlar om att arbeta för att upprätthålla och att utveckla relationen ”vän”, men ”vänskap” handlar om ett självgenerande tillstånd. Det spränger alla andra mer eller mindre famlande försök i att upprätthålla relationen ”vän”. Kanske en del av vår kramp kring relationer skulle mildras om vi såg att det finns olika grader av att vara vän, precis som det finns tre eller sju himlar i trons värld. Och det är bara några få av våra relationer som når nivån ”vänskap” - det självgenererande tillståndet av att vara vän.

Av oss som mött sorg på nära håll kan nog de flesta vittna om att kartan över ”vänner” kan förändras snabbt och drastiskt. De som vi trodde vara vänner till och med inom ramen för vänskap, försvinner, men plötsligt kommer andra, till synes perifiera personer, och sluter sig till oss. De osedda eller okända vännerna börjar bära dig vid den punkt där de som du trodde var dina vänner, sviker. Jag har upplevt det i mitt eget liv och det är inte en ovanlig berättelse i de traumatiska sorgerna jag möter som präst.

I somras förlorade jag en vän. Vi hade tyvärr inte haft kontakt under de senaste 15-åren. Av olika skäl levde vi parallella liv. Den sista gången jag träffade henne var när min dotter Signe var nyfödd och mitt gamla tonårsgäng från Sävar utanför Umeå hade samlats. När vi träffades fick hon hålla Signe och hon gick till sin man Leif och sade; ”Leif, de har en Signe!”. I maj i år fick jag av en gemensam vän veta att hon var döende i cancer. Jag åkte upp för att träffa henne, men hon var för sjuk för besök. Däremot samlades vi som var med i samma ungdomsgäng och delade vår vänskap igen. En månad senare flög jag upp till hennes begravning. I mötet med familjen på minnesstunden fick jag tillfälle att träffa hennes man deras tre barn – den yngste heter Signe. Även min vän Karin fick en Signe!!

Den här händelsen har för mig inneburit en jobbig försommar och vår. Varför kan jag inte hålla ihop alla mina vänner? Under de sista veckorna har jag funderat över vad en kollega Martin berättade om relationer: Vi kan inte ha hur många relationer som helst. Och kanske är det så att vi inte kan hålla alla våra relationer på den nivå vi tänkt. Att det finns ett naturligt tak i vår egen begränsning som människor. Den kan vara olika för oss eftersom vi är olika men den finns trots allt där. I Facebook och andra sociala medier så samlar man på ”vänner”, jag kan se på min egen vänlista att skillnaderna i relationerna med mig är stora, alltifrån ytliga bekanta till mycket djupa relationer. Det är nog tur att det inte är Facebook som avgör relationen till andra. Kanske är det så att de som vi nått relationen ”vänskap” med egentligen inte behöver all den aktivitet som ordet ”att vara vän” kräver – den är självgenererande och lever ett eget autonomt liv. Och att det är just i ordet ”sann vänskap” som även misslyckanden och år av träda kan få finnas – för det hotar inte tillståndet ”vänskap”.

I en av bibelöversättningarna fann jag en nyckel till eftertanke. I den latinska bibelöversättningen, Vulgata, står det i Ords 25:10; ”Nåd och vänskap befriar människan.” Det bibliska ordet för nåd kommer vänskapen nära. Det hebreiska ordet för nåd är ”häsäd” och det ordet står för den bindande attityden, förhållningssättet som kommer från en ömsesidig relation. Häsäd är inte först och främst ett sinnelag, en känsla, utan en stödjande och hjälpande aktivitet som har sin grund i relationens tillit och trofasthet gentemot varandra. Så Nåd och vänskap förenas i den äkta relationens djup. I förhållande till Gud så klarar vi inte av att vara jämbördiga i givandet av nåd. Men Gud själv överbryggar det som vi inte klarar av i vår relation till Honom. Det är vad Jesus gjorde för oss på korset – en handling av Nåd. Men det Gud längtar efter är vårt bejakade av vår relation med honom.

Precis som Nåd spränger alla gränser, gör också vänskap det! ”Nåd och vänskap befriar människan”. Vi behöver befrielse i våra relationer till varandra och till Gud så att de kan sträva mot det ytterst goda: Kärlek. Nåd och vänskap är två verktyg i ett detta arbete. Jag önskar att vi var och en skulle uppleva sanningen i det bibelordet!

SAMTAL MED KVINNOR I ZIMBABWE

Text och foto: Eva Okfors

Det är kvinnorna som bär kyrkan i Zimbabwe, säger den nye "pastor in charge" Shakemore Shoko i Musume pastorat. Och vi kan förstå det, detsamma kan sägas om många församlingar i Svenska kyrkan.

Från Knivsta åkte vi, kyrkoherde Anders Johansson, komminister Hans Stigzelius och undertecknad, förtroendevald, bl.a. ordförande i Knivsta kyrkoråd, i augusti på en 10 dagars resa till Afrika för att besöka vårt vänpastorat Musume i Zimbabwe. Landet, som förr kallades Afrikas kornbod, håller långsamt på att hämta sig efter inbördeskrig, svält och stora umbäranden. Men framtiden är fortfarande mycket osäker och det är inte självklart att man har mat varje dag och HIVsmittan skördar ständigt nya offer.

Vi besökte sjukhus, kyrkor, skolor, enskilda hem och mötte många fantastiska människor. Och tacksamheten är stor över stödet från oss i Knivsta pastorat, som med gåvor och kollekter samlar in pengar, som i nuläget klarar att hålla 50 barn och ungdomar i skolan med skolavgifter, uniformer, mat och transporter. Vi fick med oss brev hem från många av dessa, som vill ha brevvänner i Knivsta.

Många talar en god engelska, därför var det möjligt för mig att kunna samtala med några kvinnor i lugn och ro, ibland tolkad till shona av en medsyster.

Mrs **Thandiwe Ndoro** är 37 år, gift med en lärare och har två söner, 7 och 13 år. Född i en jordbruksfamilj med sju syskon, har hon lyckats skaffa sig utbildning till speciallärare, vilket är en stor prestation. Hon berättade för mig om olika skolor och utbildningar, långt hemifrån, ofta studerade hon samtidigt som hon försörjde sig som lärare. Det stora äventyret i hennes liv var när hon reste med på ett utbyte mellan församlingar och tillbringade tre veckor i Hannover, Tyskland. Hennes framtidsdrömmar innebär ett eget hus i Mataga (nära Musume), arbete där för sig själv och maken, samt att äldste sonen, som hon såg som mycket begåvad skulle kunna få studera på universitetet.

Thandiwe döptes vid 12 års ålder, för att hon själv ville det och tillsammans med sina vänner. I dag är hon också en Vashandirikvinna. I ELCZ, Evangelical Lutheran Church in Zimbabwe, genomgår kvinnor som vill göra mer i kyrkan än bara vara döpt medlem, ofta en 2-årig utbildning i församlingen. Därefter gör de hembesök, hjälper till praktiskt, svarar för sång och musik i gudstjänsterna, och många predikar dessutom ibland. Man är stolt över att vara en Vashandirikvinna.

Vi fick vara med vid en gudstjänst i Musume när 14 nya Vashandirikvinnor invigdes. Vilken högtid, med sång, visslingar, trummor och ett tillfälligt digitalpiano! Att sedan festmåltiden (en ko) rymde och det fick bli kyckling igen var av mindre betydelse!

Medellivslängden för kvinnor i Zimbabwe är under 50 år, i Sverige är det 83 år! Så det var mycket speciellt, när Thandiwe gick iväg och kom tillbaka med Vashandirikvinnan **Elisa Mapendere,** som är 87 år och gärna ville bli intervjuad, fast jag fick lova att skicka tidningen till henne, så hon kunde visa sina barn att hon fått brev från Sverige. "Men dröj inte för länge, man vet inte hur länge jag lever!" Hela livet har hon arbetat i familjens jordbruk, nu är hon änka med 6 barn, 26 barnbarn och massor med barnbarnsbarn. En av döttrarna är sjuksköterska på Musume sjukhus, där också Elisa bor nu. Det visar sig att Elisa arbetat som "housemaid" hos pastor Strandvik i Musume i slutet på 40-talet, just i det hus på vars veranda vi nu sitter och pratar. Hon tyckte att det var väldigt roligt och när hon döptes av pastor Strandvik var det ett av hennes livs lyckligaste stunder.

Elisa var med när Musume kyrka byggdes 1957, hon lagade mat till arbetarna och en av dem var hennes bror. Hon är stolt över att hon lyckades hålla sina barn i skolan, även efter makens död 1970 och att det har gått bra för dem. Det svåraste i livet var makens bortgång liksom när en av sönerna dog 2007. Det har också varit mycket svårt under alla krigsår, framför allt med bristen på mat. Hon ät glad och tacksam över att bara ha vanliga ålderskrämpor och att hon kan vara en Vashandirikvinna och gå i kyrkan.

Elisa och Thandiwe

Under vårt samtal blir också Thandiwe, som tolkar oss, alltmer fascinerad av Elisa och hennes liv och säger att ”varför pratar vi inte oftare med varandra på detta sätt?”

Roseline Vutsvene är 20 år och yngst av 8 syskon. Hon har ett bättre utgångsläge i livet än många jämnåriga, hon är hemma på skollov i Musume, annars bor hon i Bulawayo där hennes pappa är administratör. Hon siktar på en 3årig högre utbildning och är mycket ambitiös. Hon är mycket medveten om sina goda förutsättningar jämfört med vännerna. Många av dem längtar efter utbildning, men kan inte betala skolavgifterna. En hel del är HIVsmittade, de äldre har svårt att hitta arbete, även hennes syskon. Under kriget var det ont om mat och många dog, framför allt i vissa andra delar av landet. Hon döptes som 13-åring och är en aktiv medlem i kyrkan. Hon säger att det finns en stor ”Youth group” – unga som gärna kommer till kyrkan och vill vara med i den kristna gemenskapen.

Dr **Rose Manyere** och jag pratar mycket med varandra under vår vecka i Musume, då jag fick bo i doktorsbostadens extra rum på sjukhusområdet. Hon och henne make är de enda läkarna på sjukhuset med ett upptagningsområde med ca 20 000 människor. De har en 3årig son och just nu har Rose 3 månaders mammaledigt med den två månader gamla dottern. Men hon springer ofta över till sjukhuset och tittar till sina patienter ändå. De har ständig jour, utför ca 100-150 kejsarsnitt per år utöver alla vanliga förlossningar, mindre operationer och övrig medicinsk behandling. Många är HIVsmittade. Steriliseringsapparaten är tätad med sårtejp, sjuktransporter sker med åsna och vagn. El och vatten fungerar för det mesta.

Hon berättar om en förlossning månaden innan med siamesiska tvillingar, där familjen tror att en farbror hade släppt in onda andar och får skulden för det skedda. Hon berättar om kvinnor som får sitt 10-11 barn med kejsarsnitt och då hon ofta samtidigt steriliserar, dock sällan med kvinnans makes vetskap. Familjens ”housemaid” är HIVsmittad pga av hennes makes ”utflykt” till Sydafrika, då han kom hem utan pengar och gav henne sjukdomen. Nu behandlar Dr Rose henne med bromsmediciner och hon får en liten lön för sitt arbete, vilken hon dock går hem och ger den AIDSsjuke maken! Hos Rose bor också en ung flicka, som hon behandlar,

Dr Rose med familj

liksom ett syskonbarn till maken. Vi förstod att familjerna i Zimbabwe ofta var utökade med övrig släkt och vänner, man tar hand om varandra. Rose och hennes man trivs bra i Musume, trots allt. Hon har varit till Sydafrika på några korta besök, åker till Harare eller Bulawayo några gånger per år för att handla kläder och annat. De blir glada över våra gåvor: mediciner, moskitnät, tvål etc. Om några år räknar de dock med att flytta till Harare, de vill att barnen ska få chans att utbilda sig ordentligt.

Det är mycket svårt och mycket dyrt att få skilsmässa i Zimbabwe, så det förekommer nästan aldrig. De kvinnor jag talade med var starka kvinnor, inte bara fysiskt när de bär sina stora vattenhinkar och annat på huvudet, utan även i övrigt. Vad har de för val? Många familjer lever dessutom åtskilda med arbete och skolor på olika orter. Kvinnorna bär familjerna, kyrkan, hemmen och varandra. Samtidigt var de oftast glada, sjungande och tacksamma mot Gud och hans kyrka!

Självklart mötte vi också kloka och bra män, inte minst pastor Shoko, församlingens kassör Fred och deras ordförande, men jag kommer att bära med mig det jag lärde mig av alla dessa kvinnor i vårt fortsatta arbete här hemma och försöka ännu tydligare fokusera på det som är viktigast och vårt grunduppdrag som kyrka: gudstjänst, undervisning, diakoni och mission. ❐

KYRKOÅRET DEL 4 – TREFALDIGHETSTIDENS FORTS

1:A ADVENT – JULAFTON

JULNATTEN – TRETTONDEDAG JUL

1:A SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAGEN – FASTLAGSSÖNDAGEN

ASKONDAGEN– LÅNGFREDAGEN

ADVENTSTIDEN | **JULTIDEN** | **TRETTONDAGSTIDEN** | **FASTAN**

PÅ ANNANDAG JUL FIRAR VI DEN HELIGE STEFANOS SOM LED MARTYRDÖDEN

TRETTONDAGSTIDEN AV-SLUTAS MED FASTLAGS-SÖNDAGEN SOM INLEDER FASTETIDEN.

Hösten är i antågande - i kyrkan behåller vi dock växandets gröna färg ännu ett tag. Trefaldighetstiden går ända fram till kyrkoårets slut men även under hösten har vi några speciella helger att fira!

Mikaelidagen

På Mikaelidagen är temat Änglarna! Mikael är en av Bibelns ärkeänglar och man kan läsa om hans strid med draken i Uppenbarelseboken. (Upp 12:7-9)

I vår tid är bilden av änglarna ofta en vit, vacker gestalt med långt vågigt hår och stora vingar - men Bibelns änglar kan vara både mäktiga och stridbara. I en annan av texterna som finns om änglar kan man också läsa om hur Änglarna beskyddar människorna, t.ex. i Daniels bok där Daniel kastas i lejongropen och Guds ängel kommer till honom och skyddar homom från lejonen hela natten!

Berättelserna om änglarna finns i såväl Gamla som i Nya Testamentet, ja, även i Koranen.

Tacksägelsedagen

På tacksägelsedagen står tacksamheten till Gud i fokus. Tacksamheten för vad Gud gör i våra liv, men också Tacksamheten över vad ger i naturen - ofta firar man tacksägelsedagen med skördevesper eller skördefest och tar med sig frukt och grönsaker och olika sorters gröda och bär fram till altaret i kyrkan.

Tacksägelsedagen är dagen då man tackar Gud för skörden!

PÅSKNATTEN – PINGST

HELIGA TREFALDIGHETS DAG– DOMSSÖNDAGEN

PÅSKTIDEN

I SLUTET AV DEN HÄR PERIODEN FIRAR VID KRISTI HIMMELS–FÄRDSDAG OCH PINGST

TREFALDIGHETSTID

I SLUTET AV DEN HÄR PERIODEN FIRAR VID OCKSÅ ALLHELGONAHELGEN

Alla själars dag

Alla helgons dag infaller alltid mellan 31 oktober och 6 november. Den här dagen minns man de människor som gått före oss och som på ett speciellt sätt betytt något för många mäniskor - helgonen - de som levt sitt liv i Guds närhet! Många av våra kyrkor och kapell har sina namn från helgonen - S:t Stefans kyrka, S:ta Birgittakyrkan och S:ta Maria kapell (och skola o.s.v.) är bara några få exempel på det.

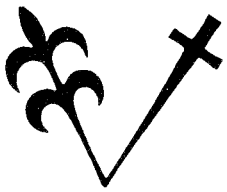
Men i vår tid har dagen mer och mer övergått till att bli en dag då vi går till kyrkogården och tänder ljus på näras och käras gravar. Vi går till kyrkan och möts i saknaden efter de som lämnat oss, tänder ljus för de som dött under året och minns tillsammans!

Söndagen samma helg som Alla helgons dag har rubriken Alla själars dag! Den dagen har också underrubriken "Vårt evighetshopp". Den dagen får vi också minnas - men också tänka över vårt eget liv och det hopp vi har som lever i tron på Kristus - att en dag kommer vi alla att få mötas igen!

Domssöndagen

Kyrkoårets sista söndag är Domssöndagen, med underrubriken "Kristi Återkomst". Temat för den dagen låter kanske tungt och hotfullt - men är samtidigt ett hoppfullt budskap. Symbolerna för den här dagen är ett svärd och en lilja. Svärdet är rättvisans symbol som talar om den yttersta domen då rättvisa skall skipas. Liljan är symbolen för frid och evigt liv och visar oss att Gud för Jesu skull vill låta nåd gå före rätt! Det goda och det onda skall skiljas åt för alltid! Och bibeln lär oss att "*de som tror på honom (Kristus) inte skall bli dömda utan har övergått från döden till livet!*"

I och med Domssöndagen har Kyrkoåret nått sitt slut. Söndagen därpå önskar vi varandra igen ett "Gott nytt kyrkoår" på söndagen som vi vanligtvis kallar 1:a advent!

Till varje söndag under kyrkoåret finns utvalda texter, en gammaltestamentlig text, en brev text (en så kallad episteltext) samt en evangelietext ur Nya testamentet och dessutom en text ur psaltaren. Läsningarna finns i tre årgångar och vid varje 1:a advent börjar en ny årgång läsningar.

❐

ÅLANDS-GRUPPEN – KONFIRMATION 22 MAJ S:TA BIRGITTAKYRKAN

Konfirmandpräst – Martin Valman
Ledare: Nils Lindmark, Linnea Norman, Adele Tovar, Signe Johansson, Jasmine Åsberg, Kristina Srbu Kjellgren, Frida Andersson, Karin Tillberg

Bakre raden från vänster: Martin Valman, Nils Lindmark, Fabienne Reitz, William Lindskog, Jacob Stålhammar, Victor Brodin, Erik Horvath, Erik Bergkvist, Cavis Uhlander, Christopher Haglund, Simon Östman, Linnea Minten, Linnéa Norman, Adele Tovar

Mellersta raden från vänster: Signe Johansson, Jasmine Åsberg, Kristina Srbu Kjellgren, Jennifer Pettersson, Linnéa Söderberg, Emma Rosén, Emy Berger, Emma Linder, Rebecka Carlbom, Lisa Lundström, Tilde Knibestöl, Frida Andersson, Karin Tillberg

Främre raden fr vänster: Sofia Eriksson, Linn Hållstörm, Evelina Johansson, Hanna Askemar, Ida Källgren, Elin Wålin, Elin Stolt, Astrid Magnusson, Annie Wattman, Emma Persson, Daniela Hylén, Anna Axelsson

KONFIRMERADE 2011

SAXNÄS-GRUPPEN – KONFIRMATION 2-3 JULI S:TA BIRGITTAKYRKAN

Konfirmandpräster - Hans Stigzelius och Karin Andersson.
Ledare: Christofer Lindberg, Signe Johansson, Therese Hamrén, Therese Blideskog, Elin Mansfeldt, Linnéa Norman

Bakre raden från vänster: Fabian Thelander, Theo Alestad, Josefine Bjarnolf, Oskar Eriksson, Olivia Lönn, Felix Jansson, Peter Brymér, Ludvig Klasman, Jonatan Andersson

Mellersta raden från vänster: Christofer Lindberg, Signe Johansson, Rikard Karlsson, Jonatan Eriksson, Moa Södergård, Therese Hamrén, Jonathan Smeds, Daniella Axelsson, Louise von Zweigbergk, Therese Blideskog, Elin Mansfeldt

Främre raden från vänster: Elvira Holmström, Victorina Bertinat, Emily McKie, Hans Stigzelius, Karin Andersson, Hanna Ekman Tanndal, Sofia Buxton, Freja Lee

Frånvarande: Thomas Nordlund och Linnéa Norma (ledare)

I påsknattsmässan den 23 april, konfirmerades Ola Forsgren efter deltagande i katekumenatet. Marcus Persson Lindqvist döptes och Maria Mattsson Edemalm förnyade sina doplöften

DOP – VIGSEL – BEGRAVNING

Här förtecknar vi de kyrkliga handlingar som har ägt rum i pastoratet under perioden 1 juni 2011 - 31 augusti 2011

Alsike församling

Dopgudstjänster

Hannah Eriksson Boija

Vigselgudstjänster

Emelie Boström och Per Karlsson
Minna Niskanen och Josef Schwan
Eleonor Samuelsson och Peter Röckert
Helena Swärdh och Martin Söderström

Husby-Långhundra församling

Dopgudstjänster

Emil Mattsson

Vigselgudstjänster

Cecilia Hellman och Bengt-Eric Skoglund

Begravningsgudstjänster

Anna-Lisa Jansson
Rut Johansson

Knivsta församling

Dopgudstjänster

Emily McKie
Victoria Bertinat
Stella Klingberg
Sixten Röös
August Eker
Daniella Axelsson
Albin Andersson
Elliot Sederstedt Vallén
Amanda Jakobsson Rasmussen
Irma Stigzelius

Vigselgudstjänster

Kristina Kyhlström och Rolf Pettersson
Eva Andersson och Björn Dverstorp
Maria Mattsson och Magnus Edemalm

Begravningsgudstjänster

Sylvia Ahnfors
Britta Forss
Helga Källman
Siv Andersson
Eric Hallin

Lagga församling

Dopgudstjänster

Abbe Hast
Betty Johansson

Begravningsgudstjänster

Gunn Eriksson

Vassunda församling

Dopgudstjänster

Ida Lindgren
Måns Elsén
Moa Dermer
Elise Ribbing

Vigselgudstjänster

Therese Göransson och Dennis Byström
Malin Pettersson och Jonas Runnding
Maria Ericsson och Olle Hjalmarsson
Petra Eriksson och Vilhelm Ahlgren

Begravningsgudstjänster

Per Urell

Östuna församling

Dopgudstjänster

Edvin Westholm
Ingrid Kjeldgård
Astrid Backman

Begravningsgudstjänster

Rune Wiborg

Foto: Eva Okfors

Foto: Ingmar Hansson

LÖRDAG DEN 6 AUGUSTI AVTACKADES KYRKOMUSIKER ANDERS BROMANDER I SAMBAND MED MUSIK I SOMMARKVÄLL I LAGGA KYRKA! DET VAR EN FIN KVÄLL MED STOR TACKSAMHET ÖVER ALLT ANDERS BROMANDER VARIT MED OCH DELAT I KNIVSTA PASTORAT, OCH I SYNNERHET I LAGGA OCH HUSBY LÅNGHUNDRA FÖRSAMLINGAR. PÅ BILDEN SYNS ÄVEN PRÄST HELENE GH LINDSTRÖM SAMT FLÖJTISTEN MOA BROMANDER OCH CELLISTEN KRISTINE SOLBERG

Foto: Anne-Lina S. Janner

FREDAG 2 SEPTEMBER SERVERADES VÅFFLOR I OCH RUNT KLOCKARGÅRDEN EFTER LUNCHBÖNEN MED MUSIK I S:T STEFANS KYRKA.
MÅNGA NJÖT AV DE GODA VÅFFLORNA I DET VACKRA VÄDRET!

BREVVÄNNER FRÅN MUSUME

Ett 30-tal ungdomar i vårt vänpastorat Musume, Zimbabwe, söker brevvänner - det går bra att skriva på engelska!

Vill du lära känna en ung människa från en annan kultur - kontakta tjänstgörande präst, musiker eller kyrkvärd i samband med guds-tjänst i S:ta Birgittakyrkan så förmedlar vi kontakt!

Kontakta oss

(vill du maila istället, gå in på vår hemsida)

Präster

Anders Johansson, Kh	018-34 68 02
Helene Gh. Lindström	018-34 68 06
Hans Stigzelius	018-34 68 04
Erik Eckerdal	018-34 68 08
Martin Valman	018-34 68 10
Sam Douhan	018-34 68 42
Karin Andersson, past.adj	018-34 68 14

Diakoner

Carina Hedman	018-34 68 16
Eva Norrby	018-34 68 12

Musiker

Florence Rooth	018-34 68 36
Anne-Lina Sandell Janner	018-34 68 38
Bertil Magnusson	018-34 68 44
Anna Bergvall	018-34 68 40

För kontaktuppgifter
S:ta Maria Alsike skola,
förskola, LSS-boende m.m.
se hemsidan (nedan) eller
kontakta växeln Knivsta
Pastorat 018-34 10 40.

Vaktmästare

Mattias Jonsgården	018-34 68 48
Emil Molinder	018-34 68 50
Kenneth Lager	018-34 68 52
Henrik Eklund	018-34 68 56
Kristina Johansson	018-34 68 34
Martina Karlsson	018-34 68 59
Åke Eriksson	018-34 68 54

Barn- & ungdomsansvariga

Therese Hamrén	018-34 68 28
Hannele Larsson	018-34 68 46
Nils Lindmark	018-34 68 19

Administratörer

Helén Eriksson	018-34 68 21
Lacka Linder, kyrkokamrer	018-34 68 17
Eva Lindén	018-34 68 03
Ingela Nordlund	018-34 68 11
Nils Lindmark	018-34 68 19
Anna Antesten, pers.chef	018-34 68 20
Ola Forsgren	018-34 68 24

Svenska kyrkan
KNIVSTA PASTORAT

WWW.SVENSKAKYRKAN.SE/KNIVSTA OCH WWW.SANKTAMARIAALSIKE.SE

knivsta.pastorat@svenskakyrkan.se